

Kék hírek

Elkapták

A tulajdonos érte tetten azt a szarvasi fiatalkorú lányt, aki január 07-én du. 15 óra tájban besurrant az egyik Deák Ferenc utcai családi házba és onnan arany ékszereket akart ellopni. A lány látta, hogy a ház tulajdonosa a havat lapátolja, s ezt az időt akarta kihasználni arra, hogy az ékszereket elvigye. A tulajdonos azonban rajtakapta, értesítette a rendőrséget, s megérkezésükig visszatartotta a tolvajt, akinek így a 140 ezer forint értékű aranyékszereket nem sikerült elvinnie.

Sportszerűen?

Semmiképp sem nevezhető sportszerűnek az a tolvaj, aki január 06-án az Erzsébet-ligeti

sportpálya lelátóján egy táskából elemelt egy mobiltelefont. Az általa okozott kár 13 ezer forint.

Óvodai betörés

Január 05-én az esti órákban az ablakrács lefeszítése után ismeretlen tettes behatolt Szarvasra a Dózsa György úti óvodába. A behatoló mindössze egy 3.500 forint értékű telefonkészüléket vitt magával.

Trabant-tolvaj

Szilveszter éjszakáján ellopott egy Trabant Speciál típusú személygépkocsit Gyomaendrődön a MÁV-állomás parkolójából. A gépkocsi értéke 140 ezer forint. A tolvajt, illetve az autót még nem sikerült megtalálni.

Felhívás

Az Orosházi Rendőrkapitányság Tótkomlói Rendőrsere nyomozást folytat a grafikon szereplő ismeretlen férfi ellen bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt - értesítette lapunkat Hanyecz Zsuzsanna a megyei főkapitányság sajtóreferense.

Az ismeretlen bűnelkövető személyleírása:

Kb. 25-30 éves, 170-175 cm magas, erős testalkatú, fehér bőrű férfi, széles vállú, sötétzőke rövidre nyírt korszakállú.

arca kerek, szeme világos, haja sötét szőke, mely középen elválasztott, sötétzőke rövidre nyírt korszakállú.

A bűncselekmény elkövetésekor farmer nadrágot, valamint barna derékig érő szövetkabátot viselt, melynek belseje szőrmés.

A rendőrség kéri, hogy aki a rajzon lévő személyről bővebb információval rendelkezik, az jelentkezzen a Tótkomlói Rendőrségen, illetve bejelentéseiket megtehetik a 68/462-344 telefonszámon, vagy a 107, 112 segélyhívón.

Kecskét talált

Felhívjuk az állampolgárok figyelmét, hogy akinek november 25-én elveszett egy fekete színű, kb. 1 éves bakkereskeje, az jelentkezzen Frankó Mihály Szarvas T. III. Kk. 11. szám alatti lakosnál.

**Polgármesteri Hivatal
Igazgatási és Hatósági Osztály**

Kántor Zsolt

Szarvas-gospel 13.

A diáklány az agrárcsemete felé pillantott, hátha jön segítség a kituljaki replika lerombolásához. Jött.

Manipulálni filmeket, fotókat is tudunk, ennek is kialakultak már a "nemes" hagyományai. Az eredetiség és a mutáció kérdéskörét érintenünk kell. Magyarul, hamisítható-e a valóság? Hamisítható-e a történelem? Dokumentálható-e egyáltalán a múlt minden mozzanata? Visszaidezhető-e művek által az antvilág? Vagy: nem is célja. Egy másik dimenzióban jön létre és más számszerepben beszél, mint a testi realitás, a materiális szint-jén.

A szerző leemelt egy lexikont a polcról.

Nézünk a valóságot, hölgyeim, uraim, kedves diákok. A hétköznapok pletykálkodása is szövegképző nyelvi anyagnak tekinthető, de a piaci párbeszéd hangfolyvétele még nem novella.

T. Szakreferens közelebb hajolt a "társadalmi konszenzus" által kijelölt szerzőhöz.

Sőt, még a számjegyek is kitűnő eszközök, paradox segédletek bizonyos szimbólumokhoz, allegóriák felépítéséhez. Szarmazásuk szerint is közös nagycsaládot alkotnak a litterákkal, "alliterálnak", noha nem rimelnek, a betűk és a numerók a textuális konstituíódó masszában.

Fadette felsikított.

Szeretem a kontextuális fonárvetést. Az írógép klaviatúráján jelen vannak a számok is, akárcsak a betűk. Mi gátolja meg tehát a szerzőket, hogy modellezek az amúgy is "számtani" valóságot?

K. Jenő beszúrásokkal orvosolta háttérbe szorítottágát.

A tiszta irodalmiságtól a művészetközi límesek és az ezredvégi képkultúra újbarbár szintjei felé mozgó kortárs művekben megvan a hajlam a geometriába való átmenetre.

Az agrárcsemete visszavette a szót.

Nonstop beszélője a világnak a mű. Örökre beszédre van itélve, hisz nincs egyetlen perc, amikor nem jön létre irat, vers, esszé. Nem beszélve az ígéről és a Szél folyamatos zúgásáról.

Az interpretátor itt tudott rácsatlakozni a stílusra.

A múlt eltűnése s eltűnésének mohó akarása az idő legbensőbb titka. Az idő egy személy. Az ember egy város. S ez a személy a városnak az idő, mint gondolat. Mint eszme. Szép szó, de megvan az Önök filológiai cd-lemezén, ugye? Az ész trónfosztásának időszakában élünk, eltöltöttek mindent a lelki dolgok. Az érzelmek vettek át a szót, polgártársak. Nem filozófálni akarnak az emberek, hanem enni, inni. Az ösztön is egy hatalom. Ki birtokolja? Ez a kérdés. A műveket meg elolvassuk, de mondhatnánk úgy is, az ész eszi meg a könyveket.

Fadette nevetett.

Direkt allúzió, de konvertibilis. Most én olvasok a Gospel lapjairól, ehhez a szemantikai térhez illik, mint keret.

Vagy mint margó, mondta Kituljak Jenő.

Fadette belekezdett.

A szél nem kárhoztat senkit.

Átjárja a kerteket, grundokat, alkóvokba kukkant be, verandákon időz. Sétáló utcákon görgeti a pirosas barna juharleveleket, belelipoz kint hagyott könyvekbe, beleír elrejtett cd-

Tehetség után kutatva a Zebrában

Magas Cé

Nem szabad arról írnom, hogy mennyit piálnak a fiatalok, és velük együtt én is, mert a visszajelzések szerint sok anyuka olvassa az írásaimat. Tehát akkor a Zebrában lezajlott tehetségkutató fesztivál első fordulóján egy kedves barátommal elfogyasztottunk néhány korsó sárga szódát.

De tényleg, mit lehet tenni egy szórakozóhelyen? Versenyszerűen inni és dohányozni, meg WC-re máskálni tízpercenként. Az imént említett helyiségben nagy eszmecserek zajlanak a beüditőzött srácok között. Itt aztán szabadon lehet ócsarolni az éppen fellépő bandát. Idióta hörgéssel utánozni az előadásmódot, és rángatózással a színpadi mozgást. A mosdóban mindig van egy arc, aki hallgat. Hallgat és figyel. Szerintem zsúritag. Van rá egy ezreszem. Innen gyűjt információt. Itt ösztön megmondják ki a jó, és ki nem. Itt nincs színészkedés. Szabadon kiáramlik az emberből minden. Testileg, lelkileg megkönnyebbülünk. A zsúritag kezét mos, fapofával belebámul a tükörbe, majd visszafordul a társaihoz, akikkel bólogatva összesség. Most már biztosak abban, hogy ki lesz a győztes. Lényeges a közönség reakciója, mert a mi véleményünk is számít.

Ha lenne egy zenekarom, utolsóként lépnék fel. A zsúritagok addigra már kellemesen beközltek, és az értékelő pa-

pirok kitöltése sokkal nagyobbban zajlik, mint kilenc körül, amikor mindenki gátlásosan, megszeppenve téblábol a klubban. És akkor még nem is gondoltam a közönség által gerjesztett, jótékony hatású, éjjel körüli csúshangulatra. Ha ezek mellett még tényleg jók vagyunk, semmi sem állíthat meg minket. Időzítés, gyerekek. Na persze nem kérdőjelezem meg a Rockinformos újságíró szakmai hozzáértését. Sem Dankó Ervin zenei affinitását, aki több száz úttörőhízes diszkót bonyolított le a rendszerváltás hajnalán, (nem beszélve az emlékezetes utcabalokról, koncertekről), s a Cervinus Rádióban is sokszor kénytelen végighallgatni az általa leadott, nem éppen hulladék zenezáradékokat. Vagy itt van a Zebrában egyik frontembere, Bukovinszky Béla barátom, aki megfordult már egy pár koncerten és saját rendezésű zenei fesztiválon, s különleges érzel-

vény erőszakosan művészkedő együttesek csörömpöléseinek végighallgatásához. Még csak az első nekifutáson vagyunk túl, de a zenekarok felsorolása és értékelése helyett inkább csak annyit jegyzek meg, hogy minden évben egyre jobb és felkészültebb csapatok lépnek fel a Rolling-Rock (ez egy ásványvíz neve) tehetségkutató fesztiválon. S az abszolút győztesek, akik általában a közönség szerint is azok (mint fentebb kifejtettem), gyakran visszatérnek, és koncerteznek a Zebrában. Meg persze az ország más rock-klubjaiban is, és a nyári fesztiválokon. Nem mintha a helyezést el nem ért zenekarok nem tehetnének ugyanezt, de a győztest zívsebben látja a közönség, és a rendezőség is, mivel országos szinten jegyzett megmérettetésről van szó. A helyzetek a siker mellett még hangszereseket, videoklip és lemezkészítéshez szükséges támogatást is nyerne. Nekem, személy szerint csak egyetlen sérelmem van, hogy tavaly bizonyára nem elegendő dícsértem a mellék-helyiségben a Rebellió hip-hop formációt, ugyanis nem értek el dobogós helyezést. Részrehajlásról, vagy elfogultságról szó sincs, ez csak egy volt kolektívákban álló déványai banda, akikkel elég sokszor, igen jó hangulatban megittam már néhány pohárka Hohes C-t.

Hartay Csaba

Ha újév, akkor új naptár!

Tudjátok-e majd überelni ezt a naptárt? - kérdezték sokan Bakula Jánostól (ha valaki így nem ismerne, Baksitól), a Bakula és Rácz Fotó egyik tulajdonosától két évvel ezelőtt. (Aki nem emlékezne rá: gyönyörű szarvasi tájak, épületek; Szarvas nagyjait hozó képek fotói mellett rövid ismeretterjesztő szövegek is szerepeltek a naptári rész mellett.)

- Reméljük - válaszolta derűlátóan. Aztán naptár helyett egy év szűnet következett.

- Sok munka és sok pénz kell ahhoz, hogy ilyen naptárt elkészítsünk. - szabadkozott a sok-sok reklámoló kérdésére egy évvel ezelőtt.

Az idén aztán megjelent

Bakulaék új, 2003-as naptára. Aki kézbe veszi és belelipoz, azonnal megállapíthatja: ha überelni nem is tudta a korábbi, legalábbis egyenrangú nyújtott a cég a szarvasiaknak. Hasonlít is a régre, meg egy kicsit más is. Hasonlít abban, hogy ismét remek fotók sokasága szerepel a naptári oldalakon. Néhány példa: az elmaradhatatlan Körös; az épületek közül az Ótemplom, a magújult Lengyel-palota, Mitrovsky-kastély.

Megváltozott azonban a színek tónusa. A harsány színorgia helyett a pasztell vette át az uralmat. Amiben bizonyosan felülmúlja elődjét: a megváltozott nézőpont. Már a „földi” felvételeken is feltűnik a nézőpontváltás. Ilyen a Ceres-szobor felvétele, háttérben az „Árvaház”-zal, a Bolza-kastély, egybekomponálva az „Ezred-éves emlék”-kel; egy-egy gyönyörű virág vagy virágkompozíció. Telje-

sen új nézőpontból láttatja a jól ismert tájakat, épületeket a számos légi felvétel: elsősorban a kanyargós Körös mutatja új arcát, de a Fő tér, a Pepi-kert, a Csáky-kastély is egészen más felülről. Egészen fantasztikus a szarvasiak által szinte egyáltalán nem ismert, a duzzasztómű melletti zsiliprendszer légi fotó-

ja. Két, eddig nem látott téma is megjelenik: a nyáron avatott betelepülési emlékmű és a szárazmalmos belső felvétele. A légi felvételek Takács Miklósnak, a Baráti Kör fővárosi tagozatvezetőjének köszönhetők, aki „mellesleg” egy légitársaság vezérigazgatója. (Talan egy kicsit kárpótolja őt a naptár a nyári rossz idő miatt elmaradt, általa szervezett légi paradéért.)

A képek mellett szövegek is szerepelnek: híres, Szarvasról elszármazott emberek vallomása a városról. Csak egy elragadtatott sort idézek: „Szarvas! Szarvas! Csodálatos város! Csodálatos!” És ezt egy festőművész, Cs. Patay Mihály mondta!

Hát ilyen ez a naptár? Hogy milyen a hatása? Hadd illusztráljam egy „családi” példával! Amikor - valamikor decemberben - hazavittem a még „meleg” példányt, feleségem frissiben átlapozta. A „December” után még lapozni akart, s mikor nem tudott, csalódottan sóhajtott fel: - De kár, hogy véget!

Az ismertető zárásaként egyik kedves Kollégánom sztoriját idézem. Minden évben (már amikor megjelenik) kiküldi Kanadában élő bátyjának a naptárt, aki nem tud betelni vele. Napokon át keresi az ismerős házakat, a légi felvételeken felismerni véli saját házuk tujáit, és örvendezik nekik. Aztán jött a kritikus „emil” is a számitógépen:

- Úgy látom, Szarvason beérett a rendszerváltás gyümölcse. Eddig nálatok is volt tél, de 2002-ben már csak nyárból állt az év, hiszen a naptárban kizárólag nyári fotók találhatók.

Kutas Ferenc